

Comunitat Autònoma / Departament / Estat	CATALUNYA
Municipi	TARRÉS
Edifici	Parròquia de L'Assumpció
Direcció	
Coordenades	41.42235 1.01961
Protecció	Bé cultural d'interès local Identificador: IPA-14062
Descripció	Altitud: 578 metres. Església neoclàssica aixecada entre el 1792 i el 1799. Consta d'una nau de quatre trams coberta amb una volta de llunetes que descansa en una imposta ampla amb un fris dòric i diverses motllures; la volta queda reforçada amb arcs torals que, sota la imposta, es corresponen amb pilastres de poc relleu amb capitell d'ordre compost. La capçalera recta inclou un presbiteri amb raconeres de petxines que li donen l'aspecte poligonal de cinc costats; està cobert amb cúpula de quart d'esfera simulant una gran petxina. El cor amb barana de balustres de fusta descansa en un arc carpanell i una volta d'aresta. La façana principal té un portal rectangular amb pilastres d'escàs relleu adossades als muntants, un entaulament amb el fris llis i una escassa cornisa; al damunt una fornícula acull la imatge de Maria, un òcul motllurat i atrompetat obert a mitja alçada i, per coronament, una minsa cornisa motllurada amb un frontó centrat al damunt amb un rellotge d'esfera en el timpà; a l'ala esquerra hi ha el campanar, a la dreta, la cornisa fa una gran curvatura còncava. Els seus murs són de maçoneria amb peces petites mig carreuades i carreus mitjans a les cantoneres. Dimensions: 23'00 x 7'77 x 12'10 metres respectivament de llargada, amplada i alçada; l'amplada total des del fons de les capelles laterals en fa 11'84. Campanar neoclàssic coetani del temple. Fou aixecat amb murs de maçoneria i carreus a les cantoneres en el seu primer cos de planta gairebé quadrada (4'82 x 4'60 m); una motllura el separa d'un segon cos octagonal de murs carreuats amb peces mitjanes i els caires destacats a manera de lesenes cantoneres; en ell s'hi allotja la cel·la amb finestres d'arc de mig punt i amb guardapols obertes en cares alternes; té un fris estriat per sobre de les finestres. Està coronat per una destacada cornisa i un tambor amb boles als angles; al seu damunt s'aixeca una torrella octagonal amb finestres d'arc de mig punt, una a cada cara; entre elles es destaquen unes pilastres que sostenen un altre curt tambor i una teulada piramidal de teules rogenques amb un petit pinacle i bola al cim. Per la porta oberta a l'esquerra entrant al temple s'accedeix a l'escala que puja pel l'interior. Fins a l'alçada del cor és ampla, de pedra, amb barana d'obra matussera, sobre voltes catalanes, arrapada als murs i amb un ull central. Des del cor puja més estreta amb graons d'obra amb marge de fusta fins a la cel·la coberta per una volta semiesfèrica. Per accedir a la torrella hi ha una estreta escala de cargol de pedra picada que puja mig inserida en el pilar i que queda oberta per l'interior de la cel·la, obra realment original; s'introdueix en la torrella per una trapa. Situació: damunt l'ala esquerra del temple fent angle al nord-est del frontis orientat a la banda de tramuntana. Alçada: 34'59 metres. Esveltesa: 7,1

Campanes	El campanar compta amb dues campanes, mecanitzades en temps recents, de manera que cadascuna de les dues toca a un estil i a un ritme incompatible amb l'altra, no es poden tocar manualment i no reproduïxen els tocs tradicionals catalans. Parlem de ritme incompatible, ja que la petita volta completament, amb un gran jou i per tant a velocitat lenta, en un ritme ternari, mentre que la grossa, sense jou, venta a l'estil alemany, en un ritme binari, amb el valor negatiu afegit de ventar sense contrapès. i per tant aportant una enorme càrrega horitzontal al campanar, ja que està ubicada en una finestra no calculada per a eixa manera de tocar. Cal recordar que, excepte unes poques poblacions de La Noguera i altres del Maresme, les campanes catalanes tenien un gran jou de contrapès, com la campana petita, per ventar-les lentament i dur-les a seure, és a dir per deixar-les invertides cap amunt. La solució de ventar les campanes i de dur-les a seure tenia tres resultats importants: les campanes ventaven lentament amb la qual cosa el toc era solemne; les campanes, equilibrades, aportaven un petit esforç lateral als murs i per tant conservaven durant més les instal·lacions, i finalment es podien tocar amb corda, de manera que els campaners podien modificar el ritme i per tant aportar variacions musicals i personals en cada toc. No res del que passa aquí: la petita volta mentre que l'altra venta, sense possibilitat de tocar-les manualment ni de modificar el seu ritme. Sense oblidar, per afegir més problemes, que el gran batall de la campana major està pensat per a campanes europees, més gruixudes que les nostres, i amb anses batalleres més potents, per la qual cosa en qualsevol moment es pot esquarterar. Una mecanització coherent hauria estat posar les dues campanes al mateix sistema (ventar o voltar) però una restauració coherent i respectuosa amb el patrimoni hauria recuperat els tocs catalans, cosa impossible amb aquestes campanes i la seva instal·lació actual. Nota de Francesc LLOP i BAYO (03-11-2015)
Fotos	20
Tocs actuals de campanes	
Conservació, manteniment	
Propostes	
Autors de la documentació	DALMAU i ARGEMIR, Delfí
Data	15-07-2011

Campanes actuals

Localització	Campana	Fonedor	Any fosa	Diàmetre (en cm)	Pes
Cel·la de campanes	Maria Ramona (1)	BARBERÍ	2000	50	47
Cel·la de campanes	Campana grossa (2)		1960ca	100	579

Información completa: [Parròquia de L'Assumpció - TARRÉS \(CATALUNYA\)](#)